

پرداخت کننده و گیرنده منتقل می شوند. استفاده از این سیستم بسیار کارآمدتر از سیستم های پرداخت کاغذی است و همچنین هزینه های انتقال پول را کاهش می دهد (Mujuri and et al. 2018. PP 164).

گسترش بانکداری الکترونیکی پیامدهای اقتصادی خاص خود را به همراه دارد، که از آن جمله می توان به تأثیر بر ذخایر بانکها، پایه پولی، ضریب فزاینده پولی، نرخ ذخایر قانونی، عرضه و تقاضای پول اشاره نمود (مصمصامی و نخودریز، ۱۳۹۷، صص ۱۹۴). اهمیت بررسی تأثیر توسعه و گسترش استفاده از ابزارهای پرداخت الکترونیکی بر متغیرهای پولی نشأت گرفته از این موضوع بوده که کنترل حجم پول رایج به عنوان یک قدرت غالب برای بانک مرکزی در اجرای سیاست های پولی محسوب می شود و نحوه اجرای سیاست های پولی به تشخیص درست تغییرات متغیرهای پولی بستگی دارد، که متأثر از توسعه ابزارهای جدید پرداختی قرار گرفته است (دانش جعفری و همکاران، ۳۹۵، صص ۱۶) و همین عاملی است که توانایی کنترل حجم نقدینگی و قدرت سیاستی بانک مرکزی را تحت تأثیر قرار می دهد (Bakare. 2015. PP 3).

حال با توجه به مطالب بیان شده مشخص است که گسترش کاربرد ابزارهای پرداخت الکترونیکی و آثار آن بر متغیرهای اقتصادی از جهات مختلف نیازمند بررسی و مطالعه است. مرور مطالعات داخلی بیانگر آن است که عمده مطالعات صورت گرفته در این زمینه به بررسی تأثیر بانکداری الکترونیکی بر تقاضای پول پرداخته اند و مطالعه ای که تأثیرات بانکداری الکترونیکی را بر سایر متغیرها و به صورت سیستمی بررسی کند، وجود ندارد، لذا با توجه به توسعه روزافزون این صنعت و اهمیت آن در سیاست گذاری های پولی و همچنین با توجه به کمبود مطالعات در این زمینه، در این تحقیق به بررسی تأثیر بانکداری الکترونیکی بر برخی متغیرهای کلان اقتصادی با استفاده از روش پویایی سیستم پرداخته شده است. به دنبال دستیابی به این مهم، در بخش دوم ابتدا مبانی نظری و نحوه تأثیر بانکداری الکترونیکی بر اقتصاد بیان شده است. سپس در بخش سوم برخی مطالعات صورت گرفته در رابطه با بانکداری الکترونیکی مرور گردیده و در